

Arrest

nr. 239 514 van 10 augustus 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Dirk GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2020 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving - asielzoeker van 6 augustus 2020.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Mr. L. BRACKE, die loco advocaten C. DECORDIER en Mr. T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 augustus 2020 wordt de verzoekende partij de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving-asielzoeker (bijlage 11ter) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT BINNENKOMSTWEIGERING MET TERUGDRIJVING – ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 72, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer:

naam: K. (...)

voornaam: M. (...) O M

geboortedatum: 26.04.1994

geboorteplaats: Gaza

nationaliteit: Palestina

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Is niet in het bezit van een geldig visum of geldige verblijfsvergunning (art. 3, lid 1, 1 ° / 2 °)

Betrokkene poogde op 21.07.2020 het Schengengrondgebied te betreden. Hij was aankomende passagier uit Istanbul en was niet in het bezit van een geldig visum en kon ook zijn attest van immatriculatie model A F0032173 (geldig tot 28.07.2020) niet voorleggen.

De betrokkene heeft een verzoek om internationale bescherming op 04.12.2019 ingediend. Op 04.08.2020 (notificatie 05.08.2020) nam het CGVS een beslissing dat dit verzoek niet ontvankelijk is.

Brussel, 06.08.2020

Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid

In uitvoering van artikel 53bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt betrokken teruggeleid naar de grens van het land waaruit hij (zij) gevlucht is en waar, volgens zijn (haar) verklaring, zijn (haar) leven of vrijheid bedreigd zou zijn.(1)

Brussel, 06.08.2020”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Inzake de bestreden terugdrijvingsmaatregel dient erop te worden gewezen dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

2.2. Verzoekende partij betoogt dat zij van haar vrijheid werd beroofd met het oog op haar terugdrijving en dat een gewone vordering tot schorsing en nietigverklaring te laat zal komen. Zij wijst erop dat er reeds door de Raad werd op gewezen dat de verwerende partij handelt in strijd met artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet.

2.3. In de nota met opmerkingen betwist de verwerende partij de hoogdringendheid van onderhavige vordering en stelt: *“De verzoekende partij wordt vastgehouden m.o.o. terugdrijving zodra deze beslissing kan uitgevoerd worden.*

In casu moet worden benadrukt dat voor de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou openstaan, indien de gedwongen verwijdering imminent zou worden en zij de mening zou zijn toegedaan dat zij ernstige schade dreigt te ondervinden door een dergelijke gedwongen verwijdering.

Allerminst is het in dit kader noodzakelijk dat de verzoekende partij tezamen met de nietigverklaring tevens de schorsing zou vorderen van de bestreden beslissing, dewelke op heden hoe dan ook is opgeschort ingevolge de beroepstermijn tegen de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Terwijl overeenkomstig artikel 49/3/1 bepaalt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Het beroep dat de verzoekende partij kan instellen tegen de beslissing d.d. 05.08.2020 van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is van rechtswege schorsend. Dit blijkt ook uitdrukkelijk uit de kennisgeving.

De Raad kan geen beslissing, waarvan de tenuitvoerlegging door de wet werd geschorst, opnieuw schorsen. De Raad nam al een dergelijk standpunt in bij de beoordeling van de bijlage 11 d.d. 21.07.2020 (R.v.V. nr. 2393.224 van 29 juli 2020).

Er is dan ook geen sprake van een uiterst dringende noodzakelijkheid, nu de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is opgeschort gedurende de behandeling van het beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en minstens gedurende de beroepstermijn van 10 dagen m.i.v. 05.08.2020.

Er is ook geen sprake van een concrete datum van repatriëring.

Terwijl ook de tenuitvoerlegging van de bijlage 11 d.d. 21.07.2020 werd opgeschort door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest d.d. 29.07.2020.

Er is dan ook geen sprake van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel, nu de verzoekende partij een beroepsmogelijkheid heeft zodra de asielprocedure definitief is afgerond.”

2.4. De Raad merkt op dat verzoekende partij op 4 december 2019 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Op 4 augustus 2020 besliste de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot niet-ontvankelijkheid van voormeld verzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat de verzoekende partij reeds over een internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland en dat de aldaar geboden bescherming nog steeds actueel en effectief is.

Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Reeds in zijn arrest nr. 239 224 van 29 juli 2020 heeft de Raad erop gewezen dat de tenuitvoerlegging van de teruggrijvingsmaatregel van 21 juli 2020 in beginsel al door de wet geschorst is en dat de Raad niet vermag een reeds geschorste beslissing opnieuw te schorsen.

Het is enkel omdat de verwerende partij op dat moment al een teruggrijvingsdatum had voorzien en het nagelaten had om standpunt in te nemen via nota met opmerkingen of verschijning ter terechtzitting, dat de Raad aannam dat de verwerende partij met miskenning van artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet al was aangevat met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing terwijl de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog geen beslissing had genomen inzake het verzoek tot internationale bescherming. De Raad is dan ook overgegaan tot schorsing van de vorige teruggrijvingsmaatregel.

Thans blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 augustus 2020 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid heeft genomen inzake het verzoek tot internationale bescherming, dit op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat ook in dat geval de wetgever heeft voorzien in een automatisch schorsende werking van de teruggrijvingsmaatregel gedurende de termijn om beroep in te stellen tegen voornoemde niet-ontvankelijkheidsbeslissing en, indien beroep wordt aangetekend, tijdens de behandeling van dit beroep.

Immers bepaalt artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de beroepen met volle rechtsmacht tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als volgt:

“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd. Het eerste lid is niet van toepassing wanneer een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement zoals vastgesteld in toepassing van artikel 57/6/2, § 2 en:

1° betrokkene een eerste volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend binnen het jaar na de definitieve beslissing met betrekking tot zijn voorgaand verzoek om internationale bescherming, terwijl hij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 bevond;

2° betrokkene een nieuw volgend verzoek om internationale bescherming indient na een definitieve beslissing over een eerste volgend verzoek om internationale bescherming.”

Er blijkt op het eerste gezicht niet dat de situatie van verzoekende partij valt onder één van de uitzonderingsgronden waardoor de automatisch schorsende werking geen toepassing vindt.

Voorts blijkt ook uit de bestreden beslissing dat verzoekende partij pas wordt teruggedreven wanneer de beslissing uitvoerbaar wordt. Zoals de verwerende partij ook opmerkt in haar nota met opmerkingen en tevens blijkt uit het administratief dossier is er nog geen teruggedrijvingsdatum vastgelegd, zodat niet blijkt dat de verwerende partij zich thans niet zou houden aan de in de wet voorziene automatisch schorsende werking met betrekking tot de bestreden beslissing. Zoals de verwerende partij ook nog stelt in de nota heeft de verzoekende partij tien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing van de commissaris-generaal om beroep hiertegen in te stellen (artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet). Uit het verzoekschrift op pagina 3 blijkt dat verzoekende partij op 7 augustus 2020 in kennis werd gesteld van voormelde beslissing. Bijgevolg loopt haar beroepstermijn alsnog en is de bestreden beslissing van rechtswege vooralsnog geschorst.

In casu kan, gelet op het voorgaande, dan ook niet worden geconcludeerd dat de bestreden teruggedrijvingsmaatregel op korte termijn kan worden uitgevoerd en dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de enige mogelijkheid is om de Raad dienstig te vatten.

Er blijkt geenszins dat de vordering een hoogdringend karakter heeft. Deze vaststelling volstaat om het beroep af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

S. DE MUYLDER